

خیزشهای حق طلبانه خلقهای ترکیه ضربه ایست برپیکردولت ارتجاعی واستبدادی طیب اردوغان این نوکرسر سپرده امپریالیسم وژاندارم منطقه

بتاریخ (30) می چند ده تن از طرفداران محطی زیست در " میدان گزی- میدان تقسیم" در استانبول جمع شده و به قطع درختان پارک این میدان توسط دولت اعتراض کردند. بعد از ظهر همین روز با فراخوان از طریق شبکه های اجتماعی تمام شهراستانبول را درگیر این اعتراض نمود. دولت ترکیه قصد دارد تا در این میدان مرکز تجاری اعمار کند. روز (31) می پولیس و نیروهای امنیتی ترکیه با معترضین برخورد خشن نمودند و این برخورد سبب درگیری شدید مردم با پولیس و نیروهای امنیتی در تمام شهراستانبول گردید. با ورود ماشین های زرهی پولیس به سرکها خشم معترضین شعله ورتر شده و به درگیری با پولیس پرداختند. این درگیریها تا نا وقت شب ادامه یافت. اگرچه این تظاهرات به ظاهر در اعتراض به اعمار مجتمع تجاری در پارک "گزی" آغاز گردید؛ ولی انگیزه اصلی این خیزشهای مردمی را استبداد فاشیستی دولت ترکیه، فقر و بیکاری گسترده، بی سرپناهی، بی غذائی و وضعیت بد زندگی توده های مردم ترکیه و نبود آزادیهای سیاسی تشکیل می دهد. طبق گزارشهای خبرنگاران خارجی در ترکیه در همان شب اول شدت درگیری مردم خشمگین با پولیس و نیروهای امنیتی دولت ترکیه به حدی بود که صاحبان کافه ها و هتل ها در استانبول درهای ساختمانها را تمام شب برای پناه دادن به زنه های معترض باز گذاشته بودند. شلیک مستقیم گاز اشک آور بسوی مردم از طرف پولیس با هدف اصابت آن بر بدن معترضان طی این مدت بارها مشاهده شده است.

فردای آن شب در میدان تقسیم جنگ تمام عیار بین مردم و پولیس جریان داشت. نیروهای امنیتی و لباس شخصیهای دولت وارد جمعیت انبوه تظاهرکننده ها شده و بیش از پنجاه تن را دستگیر و بازداشت کردند. این اقدام دولت ترکیه خشم مردم را برانگیخت و بر شدت و وسعت خشونتها افزوده شد. بامداد روز یکشنبه صدای انفجار مهیبی در میدان تقسیم شنیده شد و شعله های آتش به ارتفاع بیست متر بلند شد ولی دلایل آن روشن نگردید. گفته می شد که ممکن است این انفجار توطئه خود دولت باشد تا معترضین را بدنام کرده و زمینه را برای حمله بر آنها مهیا کند. در همین روز درگیری مردم خشمگین با پولیس در تمام محله های شهر گسترش یافت و خیابانهای شهر صحنه جنگ و گریز مردم با پولیس بود. همچنین گفته شد که تمام ساختمانهای مشرف به میدان تقسیم با تصاویر و شعارهای چپی پوشانده شده است. شدت استفاده از گاز اشک آور و فلفل به حدی بود که تنفس را برای مردم بدون استفاده از ماسک دشوار ساخته بود. در روزیکشنبه شعارها هرچه بیشتر شکل سیاسی گرفتند: (اردوغان استعفا/ استعفا/ استعفا). همچنین شعارهای زیادی بر ضد حزب اسلامی ("عدالت و توسعه")، حزب حاکم سر داده شد. بخشی از معترضین و تظاهرکننده ها پرچمهای بنفش و تصاویر اتاترک را حمل می کردند. برخی تصاویر معترضان را که زیر ماشینهای زره پوش پولیس دولت فاشیست اردوغان له شده بودند با خود حمل می کردند. این سرکوب و کشتار بیرحمانه ماهیت و خصلت ددمنشانه و ضدانسانی دولت سرمایه داران و ملاکین ترکیه به رهبری حزب اسلامی "عدالت و توسعه" را یکبار دیگر به نمایش گذاشت. توده های مردم معترض و خشمگین همچنین به سنگساز و ایجاد موانع در سرکها بوسیله لاشه موتورها سوخته و مصالح ساختمانی در میدان تقسیم مبادرت می کردند. در همین روز رهبران احزاب مخالف دولت اردوغان در پارلمان ترکیه به میدان تقسیم آمدند و حمایت خود را از خیزش مردم ابراز کردند.

در روز سوم خیزشهای خود جوش توده های مردم، پولیس و نیروهای امنیتی میدان تقسیم را ترک کردند؛ لیکن هلیکوپترها برفراز میدان حرکت می کردند و جریانات را زیر نظر داشتند. در این روز یکی از شعارهای معترضین این بود: "ما حکومت فاشیست نمی خواهیم". همچنین صحنه های جنگ و گریز مردم با پولیس و قوای امنیتی وحشی دولت ترکیه در جاده های چندین شهر ترکیه ادامه یافت. وحشت پولیس و نیروهای امنیتی علیه توده های معترض بسیار وحشیانه و ضدانسانی گزارش می شد.

با تمام وحشت و ارعاب و ترهیب دولت استبدادی ترکیه جنگ خیابانی بین توده های مردم خشمگین و نیروهای وحشی دولت فاشیست اردوغان هم چنین ادامه یافت. شرم و ننگ بر تمام احزاب و سازمانها و گروه های بورژوا رفورمیست که از وحشی گریهای دولتها ی وابسته و نوکرامپریالیسم علیه توده های خلق جان به لب رسیده حمایت می کنند؛ ننگ و نفرین بردولتها و گروه ها و احزابی که مانند باداران امپریالیست شان مبارزه مسلحانه گروه های انقلابی علیه چنین دولتهای فاشیست و ضد مردمی را " ترویزم" و شورشهای خیابانی را " خشونت و یا خشونت طلبی" نام می گذارند و مردم را در برابر تمام جنایتها و وحشی گریهای دولتها به آرامش و به اصطلاح "مبارزه مدنی" دعوت می کنند. این قماش افراد و گروه ها در تمام کشورهای جهان خاصاً در کشورهای تحت سلطه امپریالیسم در آسیا، آفریقا و امریکای لاتین از جمله ریزه خواران خوان همین دولتهای ارتجاعی و ضد مردمی و امپریالیسم جهانی هستند. لذا خلقهای ترکیه اعم از کارگران و سایر زحمتکشان، روشنفکران مترقی و آزادی خواه باید از رویدادهای (31 می) تا امروز درس بگیرند. و چهره واقعی دولت ترکیه بطور خاص و ماهیت واقعی تمام دولتها را بطور عام به شناسند. استبداد و فاشیسم و وحشیگریهای دولت ترکیه طی یک و نیم هفته اخیر صفحه ای سیاه دیگری است از تاریخ خون چکان و جنایتبار دولتهای ارتجاعی و امپریالیسم جهانی. خلقهای ترکیه باید بدانند که حقوق اساسی شانرا از دولت ترکیه باید به وسیله مبارزه قهرآمیز بگیرند. زیرا طبقات حاکم ارتجاعی و دولتهای نماینده منافع آنها به میل و رغبت حاضر نیستند حقوق اساسی مردم را واقعی بگذارند. خلق ترکیه یکبار دیگر در عمل تجربه کرد که دولت ارتجاعی و ضد مردمی اردوغان در برابر کوچکترین مطالبات و خواستههای آنها بر روی آنها سلاح کشید و چندی تن را به خاک و خون کشاند، هزاران تن را مجروح و دستگیر و زندانی کرد. و قرار است که تعداد زیادی از آنها را به میز محاکمه به کشاند که چرا دست به تظاهرات زدند و حقوق خود را از دولت مطالبه کرده اند. همچنین ضرب و شتم هزاران تن دیگر از زنان و مردان و نوجوانان به طرز وحشیانه ای توسط پولیس دولت اردوغان صورت گرفته است.

طبق گزارش خبرنگار تلویزیون فارسی بی بی سی و دیگر خبر رسانیهای غربی؛ روز چهارشنبه (5) جون معاون صدراعظم اردوغان " بابونت آرینج" با جناح های از معترضین در میدان مستقیم دیدار کرده و معترضین فهرستی از خواستههای شانرا برای متوقف کردن تظاهرات به وی ارائه کردند. همچنین دولت ترکیه از گروهی از طرفداران محیط زیست ترکیه که اولین اعتراضها را آغاز کرده است، دعوت کرد تا در دیداری با دولت مسایل موجود را بررسی کنند. متوقف شدن طرح ساختمان یک مجتمع تجاری در محل پارک میدان مستقیم از جمله خواستههای معترض خوانده شده است؛ همچنین گفته شده که فعالان محیط زیست خواهان آن شده اند که دولت اردوغان رسماً اطمینان بدهد که پارک "گری" دست نخورده باقی بماند؛ همچنین معترضین خواهان آن شدند که آن بخشی از نیروهای پولیس که علیه معترضین خشونت کرده اند به دادگاه معرفی شده و محاکمه شوند؛ معترضین زندانی آزاد شوند؛ این فعالان همچنین خواهان برکناری رؤسای پولیس استانبول، آنکارا و چندین شهر دیگر ترکیه شدند. اما معاون صدراعظم اردوغان تنها تظاهرات طرفداران محیط زیست را عادلانه و مشروع خواند. این شیادی دولت ارتجاعی اردوغان را نشان می دهد. و اظهار چنین مطالبی به مفهوم مقصدانستن ده ها و صدها هزار تن از معترضین و تظاهرکنندگان ایست که علیه اختناق و استبداد و فاشیسم و بی عدالتی دولت اسلامی ترکیه به پا خاسته و چندین تن آنها توسط پولیس دولت ترکیه و سگهای (لباس شخصی) حزب اردوغان کشته شده و هزاران تن آنها زخمی و زندانی شده اند. معاون اردوغان از افرادی که درگیریهای اولیه آسیب دیده اند پوزش خواست ولی ده ها هزار از معترضین دیگر و آنهایی را که جانهای خود را در این راه از دست داده اند خاینانه متهم به آسیب رساندن به اموال عمومی کرد و گفت: " ضرورتی به عذرخواهی از آنها نیست". این کمال بیشرمی و وقاحت دولت ترکیه بوده و نمودی از ماهیت فاشیستی این دولت مزدور امپریالیسم است. اما معترضین علیه دولت ترکیه این عذرخواهی غدارانه معاون اردوغان را رد کرده و گفتند که: " اظهارات اورنگ و بوی جنگ داخلی دارد". در همین روز (5) جون هزاران تن از اعضای اتحادیه های کارگری ترکیه دست به اعتصاب زده و در جمعی مسالمت آمیز در استانبول

وآنکارا (انقره) شرکت کردند؛ گروهی رجب طیب اردوغان را دیکتاتور خوانده و خواهان استعفای وی شدند.

روز (6) جون اردوغان خاینانه وبی شرمانه معترضین ومخالفین خودرا "اراذل واوباش وغارتگر" خواند. که ماهیت رژیم استبدادی وضد مردمی تحت رهبری حزب اسلامی "عدالت وتوسعه" در رأس آن طیب "اردوغان" وعبد الله "گل" این سگان امپریالیسم جهانی را به نمایش می گذارد. بتاريخ (7) جون اردوغان خواهان فوری توقف تظاهرات شد وهزاران تن از هوادارانش را در میدان هوایی ترکیه جمع کرد نا نشان دهد که هنوز از "حمایت" مردم ترکیه برخوردار است. اما حکم قلدرمآبی آن مبنی برتوقف تظاهرات واین نمایش مسخره هوادارانش هرچه بیشتر دلالت بر موقعیت ضعیف وی دارد. اردوغان همچنین اخطار کرد که افراطی ها نمی توانند مانع تغییر برنامه کاری پارک گزی شوند. این گفته اردوغان به مردم ترکیه فهماند که وعده های چند روز قبل معاون وی یک خدعه وشیادی بیش نبوده وهیچ گونه ارزش اجرایی نداشته وفقط به منظور اغوای معترضین صورت گرفته است. نا گفته نماند که رژیمهای اسلامی بیش از دیگر رژیمهای ارتجاعی ضد مردمی از نیرنگبازی وفریبکاری علیه خلق استفاده می کنند؛ زیرا برای آن توجیحات شرعی آماده دارند. همچنین گسترگی اعتراضات وتظاهرات در ترکیه طی این روزها بحدی بوده است که از (82) شهر ترکیه در (67) شهر آن تظاهرات ادامه یافت. وطبق گزارش خبرنگاران غربی در این تظاهرات تا کنون حداقل (1700) نفر دستگیر، صدها تن مجروح وچهارتن توسط پولیس ونیروهای امنیتی دولت ترکیه کشته شده اند. بتاريخ (10) جون ده ها هزارتن از مردم اعتراض کننده در استانبول جمع شدند وشعار "اردوغان استعفا/ اردوغان استعفا سردادند. وتا همین روزدر شهرهای بیشتری از ترکیه تظاهرات واعتراضات توسعه وادامه یافته است.

روز سه شنبه (11) جون صبح وقت صدهاتن پولیس مجهز با وسایل ضد شورش وارد میدان تقسیم شدند وبا شلیک گاز اشک آور وگلوله های پلاستیکی علیه متحصنین مبادرت کردند. در اول تعدادی از تحصن کننده ها میدان را ترک کردند؛ ولی دیگران با پرتاب بوتلهای آتشنا، وسایل آتشبازی وسنگ درصدد مقابله با پولیس برآمدند. متحصنین در میدان تقسیم سنگرهای ساخته اند واین تحصن ازدوازه روز قبل آغاز شده است.

روز (11) جون اردوغان گفت: " دیگر این وضعیت راتحمل نمی کنیم؛ ولی تظاهرکننده ها از اردوغان سلب حمایت کردند وطی این چند روز تعدادی از اعضا وهواداران حزب "عدالت وتوسعه" از این تشکیل جدا شده وعلیه اردوغان وحکومت اوشعاری دهند. معترضین می گفتند این فاشیسم است وما به مقاومت ادامه خواهیم داد. بعد از وحشت پولیس ضد شورش در میدان تقسیم باز هم تظاهرکننده ها ومتحصنین وارد میدان شدند وبه اعتراضات خود ادامه دادند.

روز (12) جون عبدالله "گل" رئیس جمهور ترکیه خواهان مذاکره با بخشی از تظاهرکننده های که بقول او خواسته های مشروع دارند، شد. او گفت با کسانی که با پولیس درگیر شده اند مذاکره نخواهد کرد. همچنین عبدالله "گل" گفت که تظاهرکننده هاتحصن پارک راخته دهند. ونیز اعلام شد که قرار است صدراعظم اردوغان با گروهی از تظاهرکننده ها گفتگو کند. این همان مهملات وچرندیات اردوغان است که چند روز قبل گفته بود واین مواضع وگفته های آنها ماهیت ارتجاعی وفاشیستی رژیم حاکم را آشکار می سازد. با این گفته های اخیر رئیس جمهور و صدراعظم ترکیه دیگر برای توده های معترض که طی این مدت جنگ ومبارزه خیابانی رابا نیروهای پولیس ونیروهای امنیتی ترکیه ادامه داده اند؛ مسجل شد که این دولت ارتجاعی وضدمردمی نه اینکه کوچکترین توجهی به خواسته های آنها ندارد که بلکه آنها را با برخورد های وحشیانه بیشتر تهدید می کند.

خیزشهای مردمی گسترده درده ها شهر ترکیه طی (13) روز اخیر نشان می دهد که دیگر حنای فریبکاری واغواگریهای حزب "عدالت وتوسعه" این نماینده طبقات ارتجاعی سرمایه دار وملاک ترکیه ونوکرامپریالیسم بخصوص امپریالیسم امریکا که وعده ای "رفاه" و"آزادی" به توده های مردم می داد، دیگر رنگ باخته است. این شورشها وخیزشها عمدتاً در شهرها متمرکز هستند جایی که در سابق حزب "عدالت وتوسعه" در بین بخشهای از توده های فقیر واقشار متوسط جامعه نفوذ بیشتری داشت. دولت

اردوغان و عبدالله "گل" طی ده سال اخیر با برنامه های اقتصادی شان بر ثروت طبقات حاکم کمپرادور بوروکرات و ملاک ترکیه افزوده اند و افشار فوقانی خرده بورژوازی شهری و دهی که عمدتاً در حزب "عدالت و توسعه" جمع شده اند به ثروت و رفاه رسیده اند. طی این مدت زندگی صد ها هزار خانواده به فلاکت و ادبار کشیده شده است. طی یک و نیم دهه اخیر میلیون ها تن توده های فقیر از دهات به شهر ها روی آورده و در شهر های بزرگ حاشیه نشینی اختیار کرده اند. و علت اساسی این شورشها و خیزشها فقر و بیکاری، بی سرپناهی و وضعیت بد زندگی توده های مردم تشکیل می دهد. چگونگی آغاز این خیزشها و تداوم آن نشان می دهد که عمق فقر و بیکاری و بدبختی توده های مردم، بی عدالتی، نبود آزادیهای سیاسی و دموکراسی و استبداد نظام حاکم از چه قرار است. که ظاهراً با اعتراض آرام (50) تن از طرفداران "محیط زیست" اولین جرقه ای آن زده شد. و این خود بیانگر خواسته های سرکوب شده و خشم فروخورده شده توده های مردم بشکل گسترده بوده که منجر به فوران خشم های متراکم آنها شد. این جنگهای خیابانی توده های مردم با نیروهای دولتی شکلی از مبارزه طبقاتی است که ضربه شدیدی بر دولت اردوغان وارد کرده است. زیرا اردوغان با استناد به رشد اقتصادی نسبی ترکیه در ده سال اخیر مدعی پایه گسترده توده ای بوده است. در حالیکه این "رشد" اقتصادی با استثمار هر چه بیشتر طبقه کارگر و سایر زحمتکشان ترکیه همراه بوده و بر ثروت سرمایه داران افزوده است و توده های خلق زحمتکش هر چه بیشتر به قهقرای فقر و نیستی و بدبختی کشانده شده اند. همچنین اختناق و استبداد حاکم و نبود آزادیهای سیاسی در جامعه زمینه این شورشها آماده کرده است. توده های خلق ترکیه خاصاً روشنفکران مردمی و مترقی باید طی یک و نیم هفته از مبارزات عملی برحق شان بخوبی دریافته باشند که طبقات حاکم ارتجاعی با حمایت امپریالیسم چه وحشیهای خونریزی هستند که جز اعمال فشار و زور علیه توده های مردم کشورشان (که بادست خالی برای دستیابی به خواسته های ابتدائی برحق شان تظاهرات کردند) به مقابله پرداختند. لذا خلقهای ترکیه و خلقهای همه کشورهای جهان خصوصاً خلقهای کشورهای تحت سلطه امپریالیسم باید مبارزه و جنگیدن به شیوه انقلابی راعلیه ماشین جنگی طبقات حاکم ارتجاعی و امپریالیستهای حامی آنها بیاموزند و به زیر کشیدن طبقات حاکم از مسند قدرت و قطع تسلط امپریالیستهای حامی این دولتهای ارتجاعی از کشورهای شان جز از طریق مبارزه انقلابی تحت رهبری یک حزب انقلابی طبقه کارگر ممکن نیست. این تاریخ مبارزات توده های خلق در سراسر جهان طی چند قرن اخیر به اثبات رسانده است. " شورش علیه هر ناحی برحق است" ولی آنچه که مهم است که چنین خیزشها و مبارزات خود بخودی توده های خلق تحت رهبری انقلابی و مترقی قرار گیرند و سمندهی درست شوند. توده های خلق ترکیه خاصاً جوانان آزادیخواه طی این مدت از مبارزات شان علیه طبقات حاکم ارتجاعی ترکیه باید باین نتیجه رسیده باشند که هر مبارزه طبقاتی باید از رهبری انقلابی و مترقی برخوردار باشد. در غیر آن این مبارزه توسط طبقات حاکم ارتجاعی و به کمک امپریالیسم سرکوب می شوند و یا در شرایطی زیر رهبری جناح دیگری از طبقات ارتجاعی قرار می گیرند و به سازش و شکست کشانده می شوند. برای توده های خلق در مبارزه ای شان علیه طبقات حاکم ارتجاعی و امپریالیسم و امکان مقابله با ماشین وحشت و بربریت دولتهای ضد مردمی و حامیان امپریالیست آنها؛ فقط یک راه وجود دارد، مجهز شدن روشنفکران مردمی و توده های مردم با سلاح علم انقلاب پرولتری و روی آوردن به مبارزه انقلابی. در آن صورت است که می توانند از ستم و استثمار و بی عدالتی طبقات حاکم ارتجاعی ملاک و کمپرادور بوروکرات و امپریالیسم حامی آنها نجات حاصل کنند و نظام مردمی را تأسیس نمایند.

- مرگ بر رژیم مستبد و ضد مردمی ترکیه این نوکرامپریالیسم!

- مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع جهانی!

- پیروزیاد مبارزات حق طلبانه و عادلانه خلقهای ترکیه!

13 می 2013

(پولاد)

